

Μια διαχρονική μάστιγα

Έτος 2022 και ο κόσμος αντικρίζει και πάλι έναν ακόμη πόλεμο. Μία ακόμη τραγωδία με κόστος σε ανθρώπινες ζωές. Και όλοι εμείς θεατές σε κάτι που σίγουρα δεν μπορούμε να ελέγξουμε. Πονάει ο άνθρωπος για το συνάνθρωπο... έστω και αν έχει σκληρύνει. Είναι έμφυτο αυτό. Πονάει, αγανακτεί, οργίζεται, φοβάται, αναρωτιέται, αισθάνεται μικρός και ανασφαλής. Η ειρήνη, πανανθρώπινο αίτημα και υπέρτατο αγαθό, δοκιμάζεται σήμερα σκληρά και πολλοί άνθρωποι αναζητούν τη σωτηρία.

Ο πόλεμος μεταξύ Ρωσίας και Ουκρανίας έχει επαναφέρει στο προσκύνιο το δραματικό πρόσωπο του πολέμου με τις ανυπολόγιστες συνέπειές του. Καθημερινά αναλυτές και ειδικοί στα γεωπολιτικά ζητήματα προσπαθούν να ερμηνεύσουν τα αίτια του πολέμου. Οι περισσότεροι πόλεμοι, από τα παλαιότερα χρόνια μέχρι και σήμερα, είχαν ως αφορμή τη δίψα για δύναμη μέσω του πλούτου και των οικονομικών συμφερόντων. Είτε γιατί αυτά απειλούνταν, είτε γιατί αποτελούσαν πειρασμό για την απόκτηση πλούτου και συνεπώς δύναμης. Ο άνθρωπος ζητά πάντα περισσότερα από αυτά που έχει και είναι διατεθειμένος να θυσιάσει στο βωμό της δύναμης και του χρήματος εκατομμύρια ζωές. Επιπρόσθετα, επιθέσεις ξεσπούν όταν ανάμεσα στα έθνη κυριαρχούν πολιτικές σκοπιμότητες για την ανάδειξη των ισχυρών και την περιθωριοποίηση των αδύναμων. Μάλιστα, δεν είναι λίγες οι φορές που ιστορικά ο θρησκευτικός φανατισμός έχει οδηγήσει σε διαμάχες και τελικά σε συγκρούσεις με αναρίθμητα θύματα. Αναμφίβολα, πρόκειται για μία κόντρα μεταξύ δυνατών και αδύνατων.

Η εξυπηρέτηση των συμφερόντων των δυνατών μέσω των πολέμων έχει σοβαρές συνέπειες για την ανθρωπότητα, όπως απώλειες ανθρώπινων ζώων, καταστροφή της οικονομίας των χωρών, καταστροφή του φυσικού περιβάλλοντος, αναλφαβητισμός, καταστροφή μνημείων και έργων πολιτισμού. Μεγάλοι πληθυσμοί αναγκάζονται να εγκαταλείψουν την πατρίδα τους, γιατί κινδυνεύουν και να ζήσουν ως πρόσφυγες σε ξένα χώρα με αβέβαιο μέλλον. Ανασφάλεια, σύγχυση και φόβος κλονίζουν την ψυχική ισορροπία των ανθρώπων, ενώ ο πόλεμος εξαχρειώνει ηθικά τον άνθρωπο, τον υποβιβάζει στην κατάσταση του θηρίου, ο οποίος προκειμένου να επιβιώσει καταφεύγει σε πράξεις απάνθρωπες, που ποτέ δε θα σκεφτόταν σε περίοδο ειρήνης. Σ' έναν πόλεμο κανείς δεν

αναδεικνύεται απόλυτος νικητής.

Αναρωτιέται κανείς πότε επιτέλους η ειρήνη, ένα θεωρητικά αυτονόητο αγαθό, θα γίνει κτήμα όλων των ανθρώπων, επαναφέροντας στην ζωή τους την ηρεμία, το χαμόγελο και την αισιοδοξία. Άλλωστε όπως είπε και ο Ηρόδοτος “ Κανείς δεν είναι τόσο ανόητος ώστε να προτιμά τον πόλεμο από την ειρήνη, διότι στην ειρήνη τα παιδιά θάβουν τους γονείς, ενώ στον πόλεμο οι γονείς θάβουν τα παιδιά τους ”.

Οι μαθήτριες:

Κυριαζή Ευαγγελία και Κουσουράκη Νικολέττα-Ανδρομέδα